

- ΣΡΙ-ΛΑΝΚΑ
- ΒΙΕΤΝΑΜ-ΚΙΝΑ
- ΡΩΑΝΤΡΙΕΣ
- ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΟΥΒΑΣ
- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
- ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Για την αντιμετώπιση της Δεξιάς

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΕΙ Ο ΛΑΟΣ

Την περασμένη βδομάδα ο Πρόεδρος Κυπριανού απάλλαξε από τα καθήκοντα του συνομιλητού τον κ. Τάσο Παπαδόπουλο ενώ παράλληλα δήλωσε πως υπάρχουν στοιχεία για την ύπαρξη νέας συνομιλίας ενάντια στο κράτος και ότι η κυβέρνηση θα πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα για την πάταξή της.

Μέσα στα πλαίσια αυτών των μέτρων απελάθηκε ο πρώην Γερμανός διπλωμάτης Κορπιούν και συνελήφθησαν γνωστοί ηγέτες της ΕΟΚΑ Β. Η έκταση της συνομιλίας και οι συγκεκριμένοι στόχοι της δεν έγιναν γνωστοί αφέθηκε όμως να εννοηθεί ότι είχαμε μπροστά μας μία συνομιλία που κάλυπτε σχεδόν όλες τις πτυχές του Κυπριακού προβλήματος και είχε διεθνείς προεκτάσεις.

Η άποψη της Κυβέρνησης να δώσει ανοιχτά στο λαό οποιαδήποτε στοιχεία κατέχει όπως και οι σπασμωδικές ενέργειες και

δηλώσεις έδωσαν την ευκαιρία τόσο στον κ. Παπαδόπουλο όσο και στη δεξιά γενικότερα να περάσουν στην αντεπίθεση και να κατηγορήσουν την Κυβέρνηση για λασπολογία εναντίον στην πολιτική ηγεσία της δεξιάς.

Όσο ανεξήγητη κι αν φαίνεται αυτή η έξαρση της διαμάχης μέσα στη δεξιά, δεν είναι παρά το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της ύπαρξης στην θέση του Προέδρου ενός δεξιού ηγέτη που δεν είναι άρεστός στη τάξη που προσπαθεί να εκπροσωπήσει. Η «σ.ε.» από πολύ παλιά πρόβλεψε αυτή την εξέλιξη και ανάλυσε

τις αιτίες της. Πριν ένα ακριβώς χρόνο, πριν ακόμα το θάνατο του Μακάριου, η σ.ε. έγραφε:

«Η αδυναμία της αρχουσας τάξης να οδηγήσει το κυπριακό σε κάποια λύση, μαζί με τη μερική χρεωκοπία του ΔΗ.ΣΥ. δημιουργεί για τη δεξιά την αναγκαιότητα εξεύρεσης νέων εφεδρειών. Η νέα εφεδρεία περιστρέφεται γύρω από την κίνηση του ΠΑΔΗΚ και κ. Τάσου Παπαδόπουλου... Έκείνο που φαίνεται πιθανότερο-μέσα στα πλαίσια της υπόκωφης πάλης για τη διαδοχή του Μακάριου που φαίνεται να έχει εκδηλωθεί τελευταία μέσα στους κόλπους της δεξιάς-είναι το να αποτελέσει η γύρω από τον Παπαδόπουλο κίνηση το νέο σχήμα της δεξιάς που θα πάρει την υποστήριξη του ΑΚΕΛ στη προσπάθειά του για τη δημιουργία ενός κοινού μετώπου».

(σ.ε. 29.7.1977)
εις την 7ην σελίδα

Μόνο με συνεπή, αποφασιστική οργάνωση του λαού ο ένα ολοκληρωμένο πολυπλευρό προγράμμα άγωνα ενάντια στην κατοχή και την εκμετάλλευση μπορούν να αντιμετωπιστούν οι συνωμοσίες της δεξιάς.

Η πρόταση Ντενκτάς

Η «ανοικτή πρόταση» για το Βαρώσι του τουρκοκύπριου ηγέτη κ. Ντενκτάς, προς την Κυπριακή Κυβέρνηση, την περασμένη βδομάδα έγινε σε καίρια στιγμή. Έριξε λάδι στη φωτιά των εσωτερικών πολιτικών αντιθέσεων και ταυτόχρονα ήταν, και μία καλά προγραμματισμένη πολιτική ενέργεια, εν όψη της συζήτησης που αναμένεται στην Αμερική για την στρατιωτική βοήθεια προς την Τουρκία και για το συνδεδεμένο με αυτό θέμα, το Κυπριακό.

Η ίδια η πρόταση του κ. Ντενκτάς χαρακτηρίζεται από την ασάφεια της. Δεν αποτελείται από συγκεκριμένα στοιχεία και δεν δόθηκε με σκοπό να αποτελέσει οποιαδήποτε επικοινωνητική βάση για διαπραγμάτευση μεταξύ έλληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων. Είναι άγνωστο σε πόσους πρόσφυγες αναφέρεται για επιστροφή στα σπίτια τους. Δεν ξέρει κανείς από ποίαν πραγματική διοίκηση θα βρίσκονται αυτοί που θα επιστρέψουν και για πόσο χρονικό διάστημα. Ποιοι οι όροι και οι συνθήκες για την επανένταξη ουσιαστικών διακοινοτικών συνομιλιών; Όλα αυτά δεν είναι σαφή. Σίγουρο είναι όμως, πως οποιαδήποτε αποδοχή της πρότασης σαν βάση για συζήτηση και διαπραγμάτευση δεν μπορεί να είναι παρά μία αναγνώριση των τελεσμένων γεγονότων.

Εν τούτοις, μία ομάδα Βαρσιωτών, που τα όνόματά τους, δείχνουν ξεκάθαρα τα πολιτικά και οικονομικά τους συμφέροντα, δεν έχασε χρόνο να διαμαρτυρηθεί έντονα για την απόρριψη της πρότασης Ντενκτάς. Ολόκληρη η δεξιά, διαμαρτυρήθηκε, χρησιμοποιώντας τη δικαιολογία πως διαφωνούσε με τον αντιδημοκρατικό τρόπο με τον οποίον απέρριψε η κυβέρνηση την πρόταση - χωρίς πρώτα να συζητήσει το θέμα μέσω των σωστών πολιτικών σωμάτων. Αυτή η αντίδραση της δεξιάς στην πρόταση Ντενκτάς δείχνει ξεκάθαρα την στάση της οικονομικής ολιγαρχίας σήμερα πάνω στο Κυπριακό. Εκ φύσεως, η κυπριακή αρχουσά τάξη δεν είναι διατεθειμένη να αγωνιστεί σήμερα για μία ενιαία κυπριακή οικονομία πιά πρόσφορη για ντόπια εκμετάλλευση. Η διαδικασία όμως ενός αγώνα με λαϊκή συμμετοχή, έξυπακούη οικονομικές θυσίες και επικίνδυνες, για την αρχουσά τάξη, κοινωνικές-οικονομικές ανακατατάξεις. Έχει λοιπόν δεχτεί, προ καιρού μάλιστα, την άρχη της διχοτόμησης και της τριχοτόμησης, λέγοντάς το «ρεαλισμό». Ενδιαφέρεται αυτή η τάξη μόνο να πάρουμε πίσω οτιδήποτε έδαφος, μας δοθεί χωρίς δυναμικό αγώνα και ειδικά, το πλούσιο και πρόσφορο για εκμετάλλευση, Βαρώσι. Σκοπός της είναι η εξασφάλιση συνθηκών που να επιτρέπουν την καπιταλιστική πρόοδο της οικονομίας που τελικά θα κατέχει η έλληνοκυπριακή κοινότητα.

Για το θέμα της ανεξαρτησίας της Κύπρου η δεξιά δεν πρόκειται ποτέ, κάτω από τις σημερινές συνθήκες, να απαιτήσει στην ουσία τέτοιο πράγμα. Η οικονομική ολιγαρχία της Κύπρου, ιδεολογικά και οικονομικά είναι μέρος του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Η Τουρκική εισβολή την έκανε να συνειδητοποιήσει καλύτερα πως είναι εξάρτημα του ιμπεριαλισμού και πως έχει βασίσει για την οικονομική της επιβίωση και προστασία. Η δεξιά βλέπει προς την «Δύση» για σωτηρία και περισσότερο, τελευταίως προς την «Ελληνική οικονομική ολιγαρχία». Η πρόταση Ντενκτάς, ασάφης όπως είναι, είναι πρόταση για μία ιμπεριαλιστική λύση του Κυπριακού και για αυτό γρήγορα εκμεταλλεύτηκε και υποστηρίχτηκε άμεσα και έμεσα από την έλληνοκυπριακή δεξιά.

Ταυτόχρονα, η πρόταση Ντενκτάς είναι και συνδυασμένη με τις προσπάθειες των κυβερνήσεων Κάρτερ και Έτζεβιτ για την άρση του Έμπάρκο. Για πολλούς και διάφορους λόγους το Κυπριακό έχει πάρει μία παραπλανητική και περιέργη σημασία σε σχέση με το θέμα αυτό. Η κυβέρνηση της Αμερικής, εκτός

στην 7η σελίδα

ΘΛΙΒΕΡΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

Ένα από τα συχνά μέσα που χρησιμοποιεί η αστική διπλωματία για να καλύψει μια αποτυχία της είναι και η θριαμβολογία. Αυτό γίνεται τις τελευταίες μέρες σε σχέση με τα αποτελέσματα της αποστολής του υπ. εξωτερικών Ρολάνδη στη Δ. Γερμανία. Με ανακοίνωση της κυβέρνησης χαρακτηρίζει «μεγάλη επιτυχία» την απολογητική στάση του Κύπριου υπουργού και ο Πρόεδρος Κυπριανού δηλώνει ότι είναι απόλυτα ικανοποιημένος. Παράλληλα απογευματινή εφημερίδα της δεξιάς μας δίνει την πληροφορία ότι η Κυπριακή κυβέρνηση μετά την αποκατάσταση των σχέσεων της με την Βόννη είναι διατεθειμένη να δεχτεί μεσολάβηση της Δ. Γερμανίας στο κυπριακό.

Η «μεγάλη επιτυχία» του κ. Ρολάνδη ήταν να αναχωρήσει από την Κύπρο με αποστολή να καταθέσει τα στοιχεία για την αντικυπριακή δραστηριότητα του Κόρπιουν και να φύγει

από τη Βόννη αφήνοντας πίσω του μία δήλωση που όχι μονάχα δεν τοποθέτησε την ενοχή του Γερμανού διπλωμάτη, μα που ταυτόχρονα απάλλαξε και τον αρχηγό της νεοφασιστικής διεθνούς Στράους από κάθε σχέση με την ξενοκίνητη αντικυπριακή συνομιλία.

Ακόμα η δήλωση αυτή μετατόπιζε το τεράστιο πρό-

βλημα της συνομιλικής δραστηριότητας του Κόρπιουν από τη σωστή του βάση που θα έπρεπε να είναι η έντονη διπλωματική διαμαρτυρία προς την κυβέρνηση της Δ. Γερμανίας και το υποβίβαζε σε μια απλή «παρεξήγηση» που τελικά μαθαίνουμε ότι λύθηκε μέσα σε ατμόσφαιρα αμοιβαίας ειλικρίνειας.

Η όλη δήλωση του Κύπριου υπουργού χαρακτηρίζεται από ένα πνεύμα απολογητικό, πνεύμα που αντίθετα έπρεπε να χαρακτηρίζει τη γερμανική δήλωση, γιατί αυτή η πλευρά βρισκόταν υπό κατηγορία.

Φαίνεται καθαρά, πως η διπλωματική μάχη που τόσο αποφασιστικά έδειξε στην αρχή πως προώθησε η κυπριακή κυβέρνηση, τελικά χάθηκε. Χάθηκε γιατί η κυπριακή διπλωματία εξακολουθεί να κυριαρχείται από «επαρχιώτικη» νοοτροπία, από ανικανότητα και έλλειψη πολιτικού θάρρους.

Το αποτέλεσμα αυτής της μάχης δείχνει για μια ακόμα φορά την έλλειψη αποφασιστικότητας και το υποτακτικό πνεύμα της κυπριακής δεξιάς απέναντι στο Δυτικό παράγοντα. Δείχνει την ανικανότητα της κυπριακής κεφαλαιοκρατίας να οργανώσει και οδηγήσει σωστά τον εθνικοαπελευθερωτικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα του λαού μας.

Για μας τα αποτελέσματα της Βόννης δεν αποτέλεσαν έκπληξη. Ήτα μια φυσιολογική συνέπεια του γενικού πολιτικού αδιεξόδου στο οποίο η μακρόχρονη κυριαρχία της δεξιάς οδήγησε αυτόν τον τόπο.

Βικτωρας Ζεμπέτος

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗ ΣΡΙ-ΛΑΝΚΑ

Πήγα στο Κολόμπο της Σρί-Λάνκα για να αντιπροσωπεύσω την Κυπριακή επιτροπή αφρο-ασιατικής αλληλεγγύης σ' ένα διεθνές συνέδριο του κινήματος.

Είχα την ευκαιρία να δω από κοντά την κατάσταση στη χώρα, όσο μπορούσα, και να συζητήσω με μέλη του σοσιαλιστικού κόμματος, του κομμουνιστικού και άλλων κομμάτων, και οργανώσεων.

Επειδή πιστεύω ότι για να έχει κάποιος μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα για την κατάσταση σήμερα στη Σρί-Λάνκα, θα πρέπει να ξέρει λίγα πράγματα για την πολιτική κατάσταση τα τελευταία 20 χρόνια περίπου, θα προσπαθήσω να περιγράψω σε γενικές γραμμές την περίοδο από το 1959 μέχρι σήμερα.

Πριν αναφέρω για την κατάσταση θα γράψω δυο λόγια για τα κόμματα που υπήρχαν τότε και τα οποία, στην πλειονότητα τουλάχιστον, υπάρχουν μέχρι σήμερα.

(α) *S.L.F.P. Sri-Lanka - Freedom Party* - Το κόμμα της ελευθερίας - Δεξιό αστικό κόμμα με πρόεδρο την Σιρίμα Πανταρανάικα.

(β) *L.S.S.P. Lanka Sama Samaja Party* - Το μεταφράζω θα σημαίνει το κόμμα της κοινωνικής ισότητας. Το λένε επίσης το σοσιαλιστικό κόμμα.

(γ) *C.P.* Κομμουνιστικό κόμμα.

(δ) *U.N.P. United National Party* - Ενιαίο εθνικό κόμμα. Δεξιό αστικό κόμμα. Είναι το κυβερνών κόμμα σήμερα.

(ε) *M.E.P. Peoples United Party* - Ενιαίο Λαϊκό κόμμα Αριστερό κόμμα.

Από το 1956 κυβερνούσε το *SLFP* με τον Πανταρανάικα ο οποίος δολοφονήθηκε το 1959.

Το Μάρτη του 1960 γίνονται εκλογές και το *UNP* έρχεται στην εξουσία για πολύ λίγο καιρό.

Τον Ιούλη του 1960 ξαναγίνονται εκλογές, όλα τα κόμματα κατεβαίνουν ανεξάρτητα και το *SLFP* κερδίζει τις εκλογές και η Σιρίμα Πανταρανάικα σχηματίζει κυβέρνηση.

Μετά από αυτό το 1963 τα 3 αριστερά κόμματα στη χώρα *LSSP*, *CP*, και *MEP* έκαναν μέτωπο *ULF* Ενιαίο Αριστερό μέτωπο. Αρχισαν να δουλεύουν μέσα στο λαό και να αγκαλιάζονται από τις μάζες ιδίως από την εργατική τάξη.

Ανόητα λοιπόν το *LSSP* το 1964 κάνει μέτωπο με το *SLFP*. Ούτε καν προσπάθησε να κατέβουν στις εκλογές σαν *ULF*, ενώ είχαν τις μάζες μαζί τους.

Την σύμπραξη του με το *SLFP* το *LSSP* την εξήγησε έτσι. Το *MEP* είπαν, προσπάθησε να κάμει σύμπραξη με το *SLFP* και να κάμουν πραξικόπημα ενάντια του *ULF* και αυτό, η σύμπραξη του δηλαδή με το *SLFP*, ήταν ο μονός τρόπος για την αποτροπή του πραξικοπήματος. Οι πραγμ. λόγοι όμως ήταν (α) το *LSSP* φοβόταν να αγωνιστεί και (β) γιατί πίστευαν ότι μόνο με μια σύμπραξη με το *SLFP* θα έμπαιναν στη βουλή και ότι με μια συμπόλιτευση με το *SLFP* θα μπορούσαν να αλλάξουν το σύστημα σε σοσιαλισμό.

Αυτή τη περίοδο το *LSSP* μετά από την απόφαση του να ενασθεί με το *SLFP* μοιράζεται και δημιουργείται το *LSSP(R)*, ο *LSSP* όμως είχε την υποστήριξη του λαού γιατί στην ηγεσία του ήταν γνωστοί αγωνιστές. Το *LSSP (R)* άρχισε να κατηγορεί το *LSSP* και να διασπάζεται σε μικρές - μικρές ομάδες. Διαλύθηκε μετά από 6 χρόνια ζωής.

Την ίδια εποχή διασπάται το *SLFP*, δεξιοί εξτρεμιστές φεύγουν και ενώνονται με το *UNP*.

Έτσι το *SLFP* και *LSSP* αποδυναμώνονται στη βουλή και αναγκάζονται να παραιτηθούν και να κάνουν νέες εκλογές το Μάρτη του 1965.

Εδώ θα πρέπει ίσως να αναφέ-

ρω ότι το *SLFP* είχε χάσει ήδη την υποστήριξη του λαού γιατί δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει την οικονομική κρίση του 1964.

Για τις εκλογές του 1965 το *SLFP*, *LSSP* και *CP* κάνουν κοινό μέτωπο και κατεβαίνουν ενωμένοι στις εκλογές. Χάνουν όμως τις εκλογές και στην εξουσία έρχεται το *UNP* το οποίο κυβέρνησε μέχρι το 1970.

Το 1970 το *LSSP-CP, SLFP* κάνουν μέτωπο *UF United Front* «Ενιαίο Μέτωπο» όπως το ονόμασαν, εναντίον του *UNP* και παίρνουν την εξουσία με μεγάλη πλειοψηφία. *SLFP* 90 θέσεις στη βουλή *LSSP* 19, *CP* 6, *UNP* 19 θέσεις.

Η Σ. Πανταρανάικα σχηματίζει κυβέρνηση και δίνει 3 υπουργεία στο *LSSP*: α) υπουργείο οικονομικών, β) υπουργείο φυτειών και γ) υπουργείο συγκοινωνιών. Δίνει επίσης ένα υπουργείο στο κομμουνιστικό κόμμα.

Το *LSSP* και *CP* νόμισαν ότι αυτή ήταν η πιο κατάλληλη περίοδος για να τραβήξουν προς το Σοσιαλισμό και αυτή τη πολιτική βγάζουν προς τα έξω.

Δεν κατάφεραν όμως να λύσουν ούτε το βασικό όρο πρόβλημα του λαού, την ανεργία.

Αυτή την περίοδο η νεολαία άρχισε να οργανώνεται σ' ένα μέτωπο *JVP Peoples Liberation Front* - Λαϊκό απελευθερωτικό μέτωπο. Ήταν μια αριστερή σεκταριστική οργάνωση. Είχαν θέσεις εναντίον της κυβέρνησης. Έκαναν επιθέσεις σε αστυνομικούς σταθμούς. Ο στρατός άρχισε να τους κτυπά με την υποστήριξη του *LSSP*.

Η τακτική αυτή της κυβέρνησης και των αριστερών κομμάτων είχε το αποτέλεσμα να κερδίσει το Λαϊκό απελευθερωτικό μέτωπο τη συμπάθεια του λαού.

Στις 3 του Σεπτεμβρίου 1975 ο συνασπισμός *LSSP - SLFP* σπάει. Το κομμουνιστικό κόμμα συνεργάζεται με το *SLFP* μέχρι το Γεννάρι του 77.

Το 1977 ήταν μεγάλη οικονομική κρίση στη Σρί-Λάνκα. Τα εργατικά προβλήματα βρίσκονταν σε εξέ-

γερση. γίνονταν εργατικές απεργίες σε όλη τη χώρα. Έτσι φτάνουμε στον Ιούλη του '77 γίνονται γενικές εκλογές και τα αριστερά κόμματα δεν πέρνουν ούτε μία θέση στη βουλή. τη χώρα κυβερνά τώρα το *UNP* ενιαίο εθνικό κόμμα.

Οι έδρες στη βουλή είναι μοιρασμένες, *UNP* 140 *SLFP* - *Tamil Liberation Front* - 12.

Το *T.L.F.* Μέτωπο για την απελευθέρωση των Ταμίλ. Οι Ταμίλ είναι μια μειονότητα που ζουν στη Βόρεια Σρί-Λάνκα και είναι 15 - 22% του πληθυσμού.

Το κυβερνών κόμμα σήμερα δεν είναι καθόλου δημοφιλές. Την εποχή της Πανταρανάικα οι χαμηλά αμειβόμενοι και αυτό σημαίνει το 90% του λαού είχαν μια ειδική

για ψώνια, χωρίς να λέει φυσικά ότι ο λόγος είναι γιατί ο κόσμος δεν έχει λεφτά να ψωνίσει και πεινά.

Η ιατρική περίθαλψη ήταν και είναι δωρεάν αλλά κανένας δεν βρίσκει φάρμακα στα νοσοκομεία γιατί υπάρχει τεχνητή έλλειψη και τους στέλλουν να τα πάρουν από ιδιωτικά φαρμακεία.

Τη χώρα τη μαστίζει η μαλάρια και έχει ανέβει η θνησιμότητα στα παιδιά.

Από τα 14 εκ του πληθυσμού το 1 εκ είναι άνεργοι.

Σοβαρότατο πρόβλημα είναι επίσης η στέγη. Λίγα λόγια για την κατάσταση των κομμάτων και των συντεχνιών σήμερα.

Το Δεκέβριο του 77 έγινε διά-

Το *UNP* το κυβερνών κόμμα έχει πολύ μικρή δύναμη ανάμεσα στις συντεχνίες. Η ονομασία των συντεχνιών τους είναι *NWU National Workers Union*.

Η κυβέρνηση σήμερα πιέζει για την δημιουργία μιας και μόνης συντεχνίας κάτω από το απόλυτο έλεγχο της και την διάλυση όλων των άλλων. Αυτό δεν το δέχεται κανένα από τα αριστερά κόμματα.

Όλα τα αριστερά κόμματα, σήμερα, έχουν την ίδια θέση για την κυβέρνηση, αλλά μόνο το *LSSP* νέα ηγεσία κτυπά ανοικτά την κυβέρνηση χωρίς να κάνει κανένα συμβιβασμό.

Τα αριστερά κόμματα πιστεύουν, επίσης, ότι αυτή η κυβέρνηση έχει ήδη χρεωκοπήσει ανάμεσα στο λαό αν και στην αρχή νόμισαν ότι ίσως να λυθούν ορισμένα από τα προβλήματα της εργατικής τάξης και αυτό γιατί ήταν μεγάλη η απογοήτευση από τη κυβέρνηση της Πανταρανάικα.

Πιστεύουν ότι μόνο με ριζικές αλλαγές θα καταφέρουν να επιβιώσουν και με ανάλυση εξουσίας από την εργατική τάξη.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

15-20

ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ

Ο τέταρτος χρόνος από τη μέρα του πραξικοπήματος έχει ήδη περάσει. Την επέτειο της φασιστικής επιβολής και δικτατορίας στη Κύπρο όπως και την αποκάλυψη επίθεσης του ιμπεριαλισμού με τη τουρκική εισβολή δεν μπορούμε να την αφήσουμε να περάσει απαρατήρητη. Ο Κυπριακός λαός πλήρωσε και πληρώνει ακόμα ακριβά και τις δύο επιδρομές.

Γίνονται προσπάθειες και μειώνεται η σημασία τούτων των ημερών όλο και πιο πολύ, δίνοντας τους ένα επετειακό χαρακτήρα, με τις εκδηλώσεις που διοργανώνει η συντονιστική επιτροπή κομμάτων και οργανώσεων. (Η ΕΔΕΚ και η ΕΔΕΝ δεν συμμετέχουν στη ΣΕΚΟ, αποχώρησαν διαφωνώντας με την πολιτική-της.)

Είδαμε και φέτος όπως και τα προηγούμενα χρόνια τις εκδηλώσεις τούτες με την μειωμένη-τους μαχητικότητα, με τις ασαφείς και ανούσιες ομιλίες, είδαμε να γίνεται πραγματικότητα ακόμα μία φορά η πρόθεση της οικονομικής ολιγαρχίας να κρατά το λαό αμέτοχο στις εξελίξεις και να παγιώνεται το αίσθημα της σύγχυσης και της ηττοπάθειας και κατ' επέκταση, της αδράνειας.

Φέτος όπως και πέρσι η ΕΔΕΚ οργάνωσε τις δικές-της εκδηλώσεις. Οι εκδηλώσεις της ΕΔΕΚ είχαν στόχο να τιμήσουν κατά πρώτο λόγο το λαό-μας που πριν 4 χρόνια με πρωτοπορεία την ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ αντιστάθηκαν ένοπλα στο πραξικόπημα και κατά δεύτερο λόγο, να ενημερώσουν το λαό για την πορεία του κυπριακού προβλήματος.

Η ΕΔΕΚ κατηγορήθηκε ότι με το να οργανώσει δικές-της εκδηλώσεις και με το να καλεί το λαό σε ζωντανές συγκεντρώσεις, τον διασπούσε.

Χαλούσε τα σχέδια εκείνων οι οποίοι θέλουν το λαό ένα παθητικό δέκτη, που να εξυπηρετά ουσιαστικά τα σχέδια-της.

σπαση στο *LSSP*. Η διάσπαση έγινε μετά από άρνηση της ηγεσίας να καλέσει συνέδριο και μια σειρά από αποβολές μαρξιστών από το κόμμα.

Έτσι αυτή τη στιγμή υπάρχουν δύο *LSSP*. Το *LSSP* παλιά ηγεσία και το *LSSP* νέα ηγεσία.

Στη Σρί-Λάνκα υπάρχουν στα χαρτιά 100 συντεχνίες, στην πραγματικότητα υπάρχουν γύρω στις 40.

Το *LSSP* παλιά ηγεσία, ελέγχει γύρω στις 10 συντεχνίες κάτω από το όνομα *Ceylon Federation of Labour C.F.L.*

Το Κομμουνιστικό κόμμα *CP* ελέγχει γύρω στις 15 συντεχνίες *Ceylon - Trade Union Federation C.T.U.F.*

Το *LSSP* νέα ηγεσία, ελέγχει 10 συντεχνίες κάτω από το όνομα *United Workers Federation UWF*.

Το *SLFP* ελέγχει πολύ λίγες συντεχνίες κάτω από το όνομα *SLITUF - Sri Lanka Independent Trade Union Federation*.

κάρτα με την οποία έπερναν τα απαραίτητα φαγώσιμα από κυβερνητικά καταστήματα σε πάρα πολύ χαμηλές τιμές, σχεδόν δωρεάν. Αυτή τη κάρτα την έκοψε η σημερινή κυβέρνηση.

Ενώ εξαγγέλλει ότι δεν πρόκειται να ανεβάσει καθόλου τις τιμές των ειδών πρώτης ανάγκης όπως π.χ. για το γάλα, εμφανίζει ξαφνικά στην αγορά νέες μάρκες γαλάτος σε τριπλάσιες τιμές και σιγά-σιγά αποσύρει από την αγορά τις παλιές.

Τα λεωφορεία ενώ πριν ήταν κρατικοποιημένα τώρα ανήκουν πλέον σε ιδιώτες και τα εισιτήρια έχουν ανέβει 10%.

Γενικά όλες οι εθνικοποιήσεις που έγιναν επί Πανταρανάικα έχουν αντιστραφεί.

Τα ψάρια τα οποία ήταν το κύριο φαγητό του λαού έγινε το φαί της πηλής κοινωνίας, γιατί γίνονται όλα εξαγωγή.

Η κυβέρνηση εξαγγέλλει ότι έχουν πάψει να υπάρχουν πια ουρές

ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΤΕΚΤΑΣ

Δεν είναι ή πρώτη φορά που ή δεξιά προτείνει να «μελετήσουμε προσεχτικά» αυτή ή την άλλη πρόταση για το κυπριακό. Πρόσφατα είχαμε από την Έλλάδα την «τίμια διπλή ένωση». Σήμερα έχουμε μπροστά μας την πρόταση Ντεκτάς για την Αμμόχωστο. Φυσικά ακόμα ή δεξιά είναι υποχρεωμένη να περιορίζει τις διαφωνίες της σχετικά με την απόρριψη της πρότασης στο επίπεδο της διαδικασίας και του τρόπου παρουσίας παρά στην ουσία. Πίσω όμως από αυτή την κάλυψη κρύβεται ή πραγματικότητα της πολιτικής της οικονομικής ολιγαρχίας: ανίκανη να κινητοποιήσει τις μάζες στον αγώνα, προσπαθεί με κάθε τρόπο να βρει μια οποιαδήποτε λύση που να τις εξασφαλίζει τα κέρδη της. Το όλο θέμα γίνεται ξεκάθαρο αν ρίξει κανείς μια ματιά στα όνόματα των 100 Βαρωνιστών που ζήτησαν «προσεχτική μελέτη της πρότασης Ντεκτάς: δεν πρόκειται πια για πολιτικούς εκπρόσωπους μιας τάξης αλλά για μέλη αυτής της τάξης. Η άλλη όψη του νομίσματος φυσικά είναι ότι ή απόρριψη της πρότασης από μόνη της δεν λύει το πρόβλημα. Για να έχει κάποια σημασία χρειάζεται μια υπαλλαχτική πορεία. Αν δεν υπάρχει, άργα ή γρήγορα θα οδηγηθούμε από τη μια υποχώρηση στην άλλη για να φτάσουμε στο σημείο που σήμερα απορρίπτεται.

Η ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο ρόλος της Δυτικής Γερμανίας στο Κυπριακό είναι γνωστός. Ξέρουμε ακόμα πώς αυτή ή χώρα υπήρξε ο αντικαταστάτης της Αμερικής στην προμήθεια όπλων στην Τουρκία στην περίοδο του εμπύργκο. Σ' ένα γενικότερο πλαίσιο ξέρουμε πώς ή Γερμανία συστηματικά βοηθά κάθε αντιδραστική κυβέρνηση στην τελειοποίηση των αστυνομικών μέτρων καταπίεσης. Για παράδειγμα ή αστυνομία της Τουρκίας χρησιμοποίησε Γερμανούς εκπαιδευτές για την αντιδιαδηλωτική της δύναμη. Η Γερμανική Σοσιαλοδημοκρατία με πολιτικούς εκβιασμούς και άφθονα χρήματα κατάφερε να αποπροσανατολίσει πανίσχυρα Σοσιαλιστικά κόμματα όπως το Σ.Κ. Πορτογαλλίας και το P.S.O.E της Ισπανίας. Στο έσωτερικό ή χώρα μετατρέπεται σταθερά σε αστυνομικό κράτος. Δεν βλέπουμε λοιπόν γιατί ο Κυπριακός λαός θα είχε οποιοδήποτε λόγο να «συσφυχτούν οι σχέσεις» της Κύπρου με μια τέτοια κυβέρνηση. Πολύ περισσότερο, γιατί να συζητηθεί ειδικά με τη Βόννη το Κυπριακό. Μια τέτοια πορεία συμβάλλει στη ΝΑΤΟποίηση του προβλήματος με όλους τους κινδύνους που περικλείει κάτι τέτοιο.

«ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ» ΚΑΙ «ΕΚΤΟΝΩΣΗ»

Η τελευταία έξαρση της διαμάχης ανάμεσα στη δεξιά φαίνεται να έχει περάσει το πιο κρίσιμο τους σημείο και ότι μπαίνουμε σε μια φάση «εκτόνωσης». Από τη μια ή Κυβέρνηση δεν μπορεί να κλιμακώσει μια δόλοπλευρη πολιτική επίθεσης ενάντια στον ΔΗΣΥ και τις δυνάμεις γύρω από τον Τάσσο Παπαδόπουλο ενώ από την άλλη οι τελευταίοι περιορίζονται στο να συνεχίζουν ένα πόλεμο φθοράς χωρίς ουσιαστικά να σπρώχνουν τα πράγματα ως την άμεση ανατροπή της Κυβέρνησης. Οι λόγοι που οδηγούν την δεξιά σ' αυτή τη στάση βρίσκονται στο γενικότερο κοινωνικό ισοζύγιο. Ακόμα δεν είναι σε θέση ν' αντιμετωπίσει μια πιθανή άριστη αντίπολίτευση πολύ περισσότερο γιατί και ή Κυβέρνηση Καραμανλή αισθάνεται αδύνατη ν' αντιμετωπίσει μια συντονισμένη αντιπολίτευτική τοποθέτηση της Έλληνικής και της Κυπριακής άριστερας πάνω στους χειρισμούς του Κυπριανού. Η δεξιά ελπίζει πώς με τον πόλεμο φθοράς ενάντια στον Κυπριανού θα μπορέσει να πλήξει και τις δυνάμεις που τον στηρίζουν, μετατοπίζοντας μάζες προς το μέρος τους. Ωστόσο τέτοιες εξάρσεις στην κρίση της δεξιάς δεν θ' αργήσουν να ξαναφανούν με όλοένα και μεγαλύτερη ένταση. Κύριος στόχος πάντα ή δύναμη και ή επιρροή της άριστερας.

«Το τελευταίο κύμα διώξεων και δολοφονιών ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις εξυπηρετεί τις επιδιώξεις του διεθνούς ιμπεριαλισμού και της ντόπιας αντίδρασης που προσπαθεί να διατηρήσει την Τουρκία κάτω από τον πλήρη έλεγχο του». Αυτά αναφέρουν μεταξύ άλλων οι δημοκρατικές νεολαίες της Κύπρου σε επιστολή τους προς το πρωθυπουργό της Τουρκίας κ. Ετζεβίτ.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΙΑΜΑΧΗ ΒΙΕΤΝΑΜ- ΚΙΝΑΣ

Στην πολύπλοκη πολιτική κατάσταση της Ινδοκίνας προστέθηκε τώρα ακόμα μια περιπλοκή. Η ανοικτή πια διαμάχη Κίνας και Βιετνάμ. Αφορμή για την διαμάχη υπήρξε η «εκδίωξη», όπως ισχυρίζονται οι ές αρχές πάνω από 150 χιλιάδων Κινέζων υπηκόων που ζουν στο Βιετνάμ. Έτσι για μια ακόμη φορά δυο χώρες που έχουν α ποθήσει τον ιμπεριαλισμό κι έχουν ανατρέψει τον καπιταλισμό, βρίσκονται σε μια έντονη διαμάχη αναμεταξύ τους.

Οι Κινέζοι προβάλλουν τον ισχυρισμό πως το Βιετνάμ επιδίδεται σε μια γενική εκστρατεία καταδίωξης των Κινέζων υπηκόων που ζουν στη χώρα, καθώς και σε βίαιη εκδίωξη. Και τοποθετούν το θέμα μέσα στα πλαίσια της Κίνο-Σοβιετικής διαμάχης. Σαν άμεση αιτία ισχυρίζονται, ότι υπήρξε η υποστήριξη που η Κίνα προσφέρει στο καθεστώς της Καμποντίας.

Είναι, όμως, γεγονός πως το Βιετνάμ πρότεινε επανειλημμένα στην Κίνα, να λύσουν το θέμα με διαπραγματεύσεις. Παρ' όλα αυτά οι Κινέζοι αρνήθηκαν και κλιμάκωσαν τον πόλεμο των δηλώσεων. Η κατάσταση οδηγήθηκε σε πιο μεγάλη οξύτητα όταν οι Κινέζοι δήλωσαν πως σταματούν την οικονομική βοήθεια, που μέχρι πρόσφατα έδιναν στο Βιετνάμ (και που το Βιετνάμ μετά τον πόλεμο χρειάζεται πάρα πολύ για την αναστήλωση της οικονομίας του), και έκλεισαν διάφορα Βιετναμικά προξενεία που λειτουργούν στην Κίνα.

βρίσκεται στην πλευρά του Βιετνάμ. Η πραγματικότητα είναι Το Βιετνάμ αρνείται ότι επιδίδεται σε οποιαδήποτε αντικινεζική εκστρατεία. Και όπως τα γεγονότα δείχνουν στην προκειμένη περίπτωση το δίκαιο

πως η Κινεζική κοινότητα που ζει στο Νότιο Βιετνάμ πλήγνκε οικονομικά από τα αντικαπιταλιστικά μέτρα της Χανόι. Γιατί ένα μεγάλο μέρος των εμπορικών δραστηριοτήτων βρισκόταν στα χέρια Κινέζων υπηκόων. Υστερα από την κρατικοποίηση 30.000 μεγάλων και μεσαίων επιχειρήσεων, οι πικ πολλές από τις οποίες ελέγχονταν από Κινέζους εμπόρους πολλοί Κινέζοι αποφάσισαν να φύγουν, όχι μόνο στην Κίνα αλλά και σε άλλες χώρες της περιοχής. Πολλοί Κινέζοι έφυγαν επίσης, για να αποφύγουν την εγκατάστασή τους στις Νέες Οικονομικές Ζώνες της Βιετναμικής κυβέρνησης. Οι ζώνες αυτές έχουν δημιουργηθεί, ύστερα από ένα σχέδιο του Βιετνάμ να επιδιορθώσουν τις ζημιές του πολέμου και να αυξήσουν την γεωργική παραγωγή. Έτσι αποφασίστηκε η εγκατάσταση 10 εκ. ανθρώπων σε αραιοκατοικημένες περιοχές όπου η ζωή είναι ιδιαίτερα σκληρή.

Παρ' όλα αυτά δεν μπορεί να τεκμηριωθεί ο ισχυρισμός του Πεκίνου για φυλετικές διακρίσεις σε βάρος Κινέζων υπηκόων. Κινέζοι υπήκοοι που έφυγαν σε καπιταλιστικές χώρες όπως η Ταϊβάν, διάψευσαν τους ισχυρισμούς του Πεκίνου, παρ' όλο που ήταν εξαγριωμένοι α-

πο την κρατικοποίηση των περουσίων τους.

Η ρίζα της διαμάχης μεταξύ Κίνας και Βιετνάμ βρίσκεται στην πραγματικότητα στη διαμάχη Κίνας και Σοβιετικής Ένωσης. Όταν έγινε φανερό ότι το Βιετνάμ έχασε κάθε ελπίδα για να κερδίσει το Βιετνάμ σε σύμμαχο στην περιοχή, άρχισε την αντι-Βιετναμική προπαγάνδα. Ο φόβος της Κίνας έγκειται στο ότι θα βρεθεί σε κάποιο στάδιο περικυκλωμένη στρατιωτικά από τη Σοβιετική Ένωση. Και δεδομένου του έντονου εθνικιστικού κλίματος που υποβάλλεται στη Κίνα η αποχώρηση μέρους της Κινεζικής κοινότητας από το Βιετνάμ έδωσε το πρόσχημα στην Κινεζική ηγεσία για την δξυνση της διαμάχης.

Φυσικά κάποιος εξετάζοντας τα πράγματα πιο βαθειά θαπρε να εξετάσει τις κοινωνικές δομές αυτών των χωρών. Για παράδειγμα, οι Νέες Οικονομικές Ζώνες του Βιετνάμ δεν δημιουργούνται πάνω σε βάση εθελοντική όπως λέγει το Βιετνάμ. Φαίνεται πως σ' ένα βαθμό ακολουθείται και η μέθοδος του εξαναγκασμού, που είναι αποτέλεσμα της αναγκαιότητας για γρήγορη οικονομική ανάπτυξη. Όμως, ο εξαναγκασμός τούτος δεν ασκείται μόνο πάνω στην κινεζική κοινότητα του Βιετνάμ, αλλά είναι ένα γενικότερο μέτρο.

Το σημείωμα τούτο δεν έχει σκοπό να επεχταθεί στην εξέταση των οικονομικών και κοινωνικών δομών σ' αυτές τις χώρες, αλλά να εκθέσει τα γεγονότα γύρω από τη διαμάχη που προέκυψε. Μελλοντικά θα προσφέρουμε μια πιο συνολική ανάλυση της κοινωνικής και πολιτικής κατάστασης σε τούτες τις χώρες.

ΕΡΕΥΝΑ

ΠΩΛΗΤΡΙΕΣ

Σκληρή εκμεταλλευση, πολλές ωρες - χαμηλοί μισθοί

Από έρευνα που κάναμε σε καταστήματα στη Λευκωσία διαπιστώσαμε πως ένας πολύ αδύναμος κλάδος εργαζομένων είναι αυτός των πωλητριών. Βασικά η πλειοψηφία του αποτελείται από γυναίκες. Αυτό φυσικά ευνοεί τους εργοδότες για να δίνουν φτηνότερα μεροκάματα. Τα προβλήματα που συναντήσαμε μιλώντας μαζί τους είναι στη βάση τους προβλήματα που αντιμετωπίζουν όλοι οι εργατοπαλλήλοι σήμερα. Βασικό πρόβλημα τους το ωράριο και ο μισθός.

ΩΡΑΡΙΟ - ΑΡΓΙΕΣ

N. Ο πωλήτρια Λευκωσία

«Συναντώ πολλά προβλήματα με το ωράριο. Εργάζομαι από τις 7:30 το πρωί μέχρι τις 1.00 το μεσημέρι. Τώρα με τη μεσημβρινή αργία πηγαίνω σπίτι και ως τις 4.00 που πάλιν δουλεύω επιστρέφω. Η ώρα 7.00 μ.μ. σχολώνω. Καταλαβαίνεται πόση κόπωση και πόση σπατάλη λεφτών γίνεται. Το χειμώνα το ωράριο αλλάζει: Έχουμε μεσημέρι μόνο απ' τις 1.00 - 2.30. Έτσι μένω στο κατάστημα για φαγητό. Σχολώνω η ώρα 6.00 το βράδυ, δηλ. λέπω 12 ώρες από το σπίτι μου.

A.M πωλήτρια

Εργάζομαι 8 1/2 ώρες την ημέρα. Την ώρα της μεσημβρινής αργίας δεν έχω που να πάω γιατί το σπίτι μου είναι σε χωριό. Έτσι αυτές τις 3 ώρες πηγαίνω στη «Στέγη νεανίδων και σπαστικών παιδιών» όπου δεν είναι καθόλου καλά. Όλο είναι βρώμικα και το περιβάλλον ακατάλληλο για νέο άνθρωπο. Δεν υπάρχει φροντίδα της κυβέρνησης γι' αυτό το πρόβλημα. Όταν κλείσει η στέγη για διακοπές αναγκάζομαστε να τριγυρνάμε στους δρόμους μέσα στη ζέστη.

ΠΟΠΗ Α.

Το χειμώνα εργάζομαι 8 - 1 και 2 1/2 - 6 και το καλοκαίρι 7 1/2 - 1 και 4 - 7. Το χειμώνα την ώρα του διαλείμματος αναγκάζομαι να μείνω εδώ για φαγητό. Το ωράριο μας είναι τελείως ακανόνιστο. Ουδέποτε σχολάσαμε στην κανονική ώρα δηλ. στις 7.00. Χρειάζομαστε 10 να βγάλουμε τις στολές και καθυστερούμε για τα λεωφορεία μας. Αν υπάρχουν μάλιστα πελάτες δεν γίνεται να φύγουμε και καθυστερούμε συνήθως μισή ώρα την κανονική ώρα του σχολάσματος.

Από τις λίγες συνεντεύξεις που πήραμε από πωλήτριες εξακριβώσαμε τη δυσκολία που συναντούν στο ωράριο τους. Εργάζονται 50 ώρες την βδομάδα. Καταλαβαίνουμε ότι ουσιαστικά δεν υπάρχει καθόλου ελεύθερος χρόνος για αυτές. Υπάρχουν δύο διαφορετικά ωράρια. Το χειμώνα από τις 7 1/2 - 1 και από τις 7 1/2 - 1 και από τις 2 1/2 - 6. Στο διάστημα της 1 1/2 ώρας που είναι το διάλειμμα αναγκάζομαι να μείνω στο κατάστημα χωρίς να μπορούν να ησυχάσουν.

Φυσικά το καλοκαιρινό ωράριο είναι χειρότερο και

ταλαιπωρεί πάρα πολύ τις πωλήτριες. Εργάζονται από τις 7 1/2 το πρωί μέχρι τις 1 το μεσημέρι και από τις 4 το απόγευμα μέχρι τις 7 το βράδυ. Οι περισσότερες κοπέλλες τις ώρες της αργίας αναγκάζονται να πηγαίνουν στο σπίτι τους και αυτό σημαίνει ότι σπαταλούν πολύτιμες ώρες ξεκούρασης στα λεωφορεία και μεγάλο μέρος του μισθού τους στα αγκύρια. Αν είναι από χωριό αναγκάζονται να τριγυρνούν στους δρόμους, χάνοντας άδικα τον χρόνο τους, αφού δεν υπάρχει ένας ειδικός χώρος όπου όλες οι πωλήτριες να μαζεύονται και να ξεκουράζονται. Ασφαλώς το πρόβλημα του ωραρίου δεν θα το λύσει η μείωση των 50 ωρών σε 45 αλλά τουλάχιστον θα δώσει λίγη ανακούφιση στις εργαζόμενες. Η Κυβέρνηση πρέπει να υιοθετήσει το θέμα αυτό των πολλών ωρών, όχι μόνο με τη μείωση τους αλλά δίνοντας ελεύθερα απογεύματα ή πρωινά στους εργαζόμενους πωλητές.

Εξ άλλου το θέμα των ελεύθερων απογευμάτων ή πρωινών απασχολεί πολύ τις πωλήτριες. Όσες εργάζονται σε μεγάλα καταστήματα και είναι οργανωμένες σε συντεχνίες κατάφεραν να διεκδικήσουν ένα απόγευμα ή πρωινό ελεύθερο το μήνα. Οι άλλες όμως ποτέ δεν έχουν χρόνο ελεύθερο στη διάθεση τους. Η κάθε πωλήτρια δικαιούται ένα ωρισμένο αριθμό ημερών άδεια. Σ' άλλα καταστήματα 9 μέρες και σ' άλλα 12 μέρες. Αυτό το όριζε οι υπεύθυνοι του καταστήματος. Στα μεγάλα καταστήματα η κάθε πωλήτρια παίρνει την άδεια της με τη σειρά. Οι πολίες πωλήτριες δικαιούνται να διαλέξουν όποτε θέλουν την άδεια τους και μετά να πάνουν οι υπάλληλοι, χωρίς φυσικά να έχουν εκλογή. Η άδεια είναι η ίδια, άσχετα με τα χρόνια υπηρεσίας. Ρωτώντας μερικές πωλήτριες για τις αργίες δεν πήραμε απάντηση συγκεκριμένη. Σε μεγάλα καταστήματα όμως οι αργίες τηρούνται κανονικά.

Ενα μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι πωλήτριες είναι οι υπερωρίες κατά την διάρκεια των γιορτών. Στα μεγάλα καταστήματα πληρώνονται τις υπερωρίες κανονικά αλλά δυσκολεύονται με την ώρα που σχολάζουν. Ως γνωστό τα καταστήματα κατά την περίοδο των γιορτών είναι ανοιχτά ως τις 8.00 το βράδυ. Όλες είναι αναγκασμένες να μένουν άσχετα αν είναι από χωριό και θα χάσουν το λεωφορείο τους. Γι' αυτό πολλές κοπέλλες από χωριά αναγκάζονται να μένουν μακριά από τα σπίτια τους, στη πόλη για να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις του καταστήματος. Η χειρότερη κατάσταση όμως είναι αυτή με τις πωλήτριες μικρών καταστημάτων που ενώ μένουν ως αργά δεν πληρώνονται τις ώρες αλλά παίρνουν ποσοστό 1% ή 2% πάνω στις πωλήσεις που κάνουν κατά τη διάρκεια της ημέρας.

ΜΙΣΘΟΣ - ΑΥΞΗΣΕΙΣ

Είμαι πωλήτρια με 9 χρόνια πείρα. Άρχισα με μισθό £15. Στο κατάστημα αυτό εργάζομαι περίπου δύο χρόνια και ο μισθός μου είναι £41. Όλο το στάκ είναι χρεωμένο πάνω μου και φέρω ενώ την ευθύνη για ότι χαθεί. Ανάλογα με τα πρόσόντα που διαθέτω (απόφοιτος καλογυρίων, αγγλικά-γαλλικά) και με τις ώρες που εργάζομαι ο μισθός μου είναι πολύ λίγος κι' εμείς η μοναδική πωλήτρια στο κατάστημα μαζί με τη δάπτρια. Πριν ένα μήνα πήρα έσοδοποίηση ότι το κατάστημα θα κλείσει και έτσι πρέπει να ψάξω για άλλη δουλειά.

N.O. T.P.

Είμαι μαθήτρια και αναγκάστηκα να δουλέψω σαν πωλήτρια για να βοηθήσω την οικονομική κατάσταση της οικογένειάς μου. Βασικός μισθός για τις αρχάριες είναι £35 αλλά με τη μεσημβρινή αργία σπαταλώ πολλά λεφτά στο αγώγιο. Αν κρίνουμε από το μισθό, οι απαιτήσεις που έχουν οι εργοδότες είναι πολλές. Θέλουν να ξέρεις αγγλικά και να είσαι ευπαισθημένη.

A.A.

Εργάζομαι σαν πωλήτρια εδώ και 3 χρόνια. Άρχισα με μισθό £20 συν τον τιμάρθμο. Σήμερα ο μισθός που παίρνω είναι £37. Είμαι παντρεμένη και όπως καταλαβαίνεται ο μισθός είναι λίγος και οι ώρες εργασίας πολλές. Κάθε χρόνο δι-

καιούμαστε αύξηση £3. Αλλά εξαργυρώνεται από την απόδοση της κάθε πωλητριάς. Μπορεί μια να πάρει και 2 φορές αύξηση το χρόνο και μια άλλη καθόλου. Επίσης υπάρχει διαφορά στο μισθό αντρών και γυναικών. Μια γυναίκα κάνει την ίδια δουλειά με ένα άντρα γιατί αυτός να παίρνει περισσότερο; Αυτό είναι άδικο. Ελπίζω οι συντεχνίες να δώσουν μια σωστή λύση στο πρόβλημα αυτό.

Βλέπουμε πως οι μισθοί είναι εξαιρετικά χαμηλοί. Η Κυβέρνηση έχει ορίσει κατά το όριο μισθού της £33 ποσό αρκετά εξαιρετικό αν λάβουμε υπ' όψιν τις ώρες δουλειάς και το σημερινό κόστος ζωής. Ο μισθός ανάλογα με τα προσόντα που ζητούν είναι πολύ λίγος. Απαραίτητα για να προσληφθεί πωλήτρια πρέπει να είσαι απόφοιτος γυμνασίου και να ξέρεις αγγλικά. Όπως είδαμε από τις συνεντεύξεις, οι αυξήσεις δίνονται ξεχωριστά για την κάθε υπάλληλο.

Αυτό δημιουργεί διχόνοιας και ανταγωνιστικές σχέσεις μεταξύ τους. Πολλές φορές ο εργοδότης δίνει αύξηση 2 φορές το χρόνο σε μερικές κοπέλλες ενώ υπάρχουν κοπέλλες που προσφέρουν τα ίδια και δεν παίρνουν καμιά αύξηση. Αυτό πρέπει να ξεπεραστεί γιατί η κάθε πωλήτρια δικαιούται αύξηση κάθε χρόνο. Πάλι οι πωλήτριες δεν έπαυσαν 13ον μισθό. Τελευταία όμως έγιναν

συμβάσεις μεταξύ των συντεχνιών και για φέτος κατάφεραν να παίρνουν ολόκληρο το βασικό μισθό με το μισό τιμάρθμο. Το 79 όμως υποσχέθηκαν οι συντεχνίες ότι θα δίνεται ολόκληρος ο μισθός όπως και όλος ο τιμάρθμος.

Το γεγονός ότι επικρατεί τότε εκμετάλλευση και αδικία με τις πωλήτριες είναι ότι δεν είναι οργανωμένες σε συντεχνίες. Μόνο στα μεγάλα καταστήματα το 99% ανήκει σε συντεχνίες. Στα μικρά καταστήματα όμως οι σχέσεις μεταξύ εργοδότη και πωλητριάς είναι πιο στενές και αυτό εμποδίζει, στο να ανήκει σε συντεχνία ο υπάλληλος. Ο μόνος τρόπος όμως για να λυθούν τα προβλήματα είναι η μαζική οργάνωση των πωλητριών σε συντεχνία. Τώρα όμως αίνια τα πράγματα κανείς δεν μπορεί να τα kontrolάρει. Ο κάθε εργοδότης έχει δικούς του νόμους εργασίας, δικό του όριο κατώτερου ή ανώτερου μισθού και δικό του ωράριο.

Βλέπουμε τους πωλητές και τις πωλήτριες να είναι αναγκασμένοι με τη κατάσταση και ελπίζουν ότι η κυβέρνηση θα δώσει μια σωστή λύση μια και δεν ανήκουν σε συντεχνία. Η απάντηση της κυβέρνησης όμως δεν σώζει την κατάσταση, με τη μείωση των ωρών από 50 σε 45. Η μοναδική λύση στη μείωση του ωραρίου και την αύξηση του μισθού πρέπει να δοθεί μέσω των συντεχνιών και όλοι οι υπάλληλοι των καταστημάτων πρέπει να οργανωθούν σ' αυτές για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ

15 του Ιουλίου 1978. Ο Πρόεδρος κ. Κυπριανού δηλώνει μπροστά στο λαό ότι την εθνοφυλακή διοικούν δημοκρατικοι ελλαδίτες αξιωματικοί.

Την ίδια μέρα σε μονάδα της δύναμης ελλαδίτης αξιωματικών του γραφείου πληροφοριών κάνει «καφόνι» μέσα στον ήλιο και τη σκόνη στο σύνολο των ανδρών της μονάδας. Η δίωρα που επικρατεί λόγω έλλειψης νερού καθώς και οι σκληρές κλιματολογικές συνθήκες κάνουν πιο βασανιστικό το «καφόνι» κι αυτό γίνονται μεσημέρι καθώς οι στρατιώτες έχουν συγκεντρωθεί για το φαγητό...

Μισή ώρα μετά ο διοικητής παρουσιάζεται και δηλώνει ότι το πρόγραμμα της τηλεόρασης θα περάσει κάτω από τον έλεγχό του (για πρώτη φορά) και αν αυτοί κρίνουν ότι είναι κατάλληλο μόνο τότε θα επιτραπεί στους στρατιώτες να το παρακολουθήσουν. Τελικά επιτράπηκε η παρακολούθηση του επειδή δεν υπήρχε τίποτα το άμεσο συνδεδεμένο με τα γεγονότα της 15ης του Ιουλίου του 74.

Όπως χαρακτηριστικά φαί-

νεται από μια έρευνα διαπιστώσαμε ότι η πλειοψηφία των ελλαδίτινων αξιωματικών ειλίηδης στη σχολή ευελπίδων επί χούνης με κριτήρια ανάλογα της τοτε κατάστασης και έτυχαν και της ανάλογης εκπαίδευσης.

Η συμπεριφορά τους γίνεται τόσο αυταρχικά ανυπόφορη πολλές φορές που προκαλεί σε έντονο βαθμό το μίσος και την αγανάκτηση της πλειοψηφίας των στρατιωτών.

Στο στρατό ισχύουν δύο ειδών κανονισμοί: (α) εκείνοι που αφορούν την εκπαίδευση στο 25. ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

73. 'Ερ. Τι είναι κομμουνισμός ;
- Απ. Είναι το πολίτευμα που καταργεί την θρησκείαν, την οικογένειαν, Πατριδα, Ιδιοκτησίαν, ελευθερίαν και στηρίζεται στην βία.
74. 'Ερ. Τις προσπάθειες ο κομμουνισμός να παρασύρει τον κόσμο ;
- Απ. Με ώραια και παχιά λόγια, που ποτε δεν γίνονται έργα.
75. 'Ερ. Ένα από τα συνθήματα που είχαν οι κομμουνιστές στην κατοχή και στον συμμοριτοπόλεμο, ήτο ότι αγωνίζονται για να προστατεύσουν την περιουσίαν και το ψωμί του έργατή, άγροτη και υπάλληλου. Το κάνανε αυτό οι κομμουνιστάι ;
- Απ. Όχι, κάνανε τελείως το αντίθετο, κάνανε τα σπίτια, πήρανε τα ζώα, τα λαδι και το ψωμί του κόσμου, αφήνοντας τον πεινασμένο και στο τέλος πέθαναν και αυτόν στο βουνό με το ζορι.
76. 'Ερ. Και την άνοικοδόμησιν της χώρας τις την έκαμαν ;
- Απ. Αυτοί άνοικοδομούσαν καίγοντας σπίτια, δαλαιοί, σχολεία, ιατρεία, δρομικούς σταθμούς και ό,τι άλλο είχε μείνει όρθιο από τον πόλεμο. Γιατί τα κάνανε αυτά οι κομμουνιστάι ;
- Απ. Για να φέρουν δυστυχία στην Λαό, αναγκάζοντας τον στην δυστυχία του να καταργηγή τον κομμουνισμό, να τρομοκρατήσουν τους εθνικιστές και να κάψουν την Πατριδα μας φτωχή και άδυνατη, εύκολη θύλα.
78. 'Ερ. Πιστεύεις ότι ποτέ οι Βουλγαροί υπορούσαν να γίνουν άδελφοί μας, όπως λέγαμε οι κομμουνιστάι ότι ήταν ;
- Απ. Όχι. Αυτοί σε κάθε πόλεμο σφάζανε χιλιάδες Έλληνας στην Κατοχή σφάζανε 30 χιλιάδες στην Μασαδονία, κάνανε χωριά πήρανε δημόσιους, θέλουν την Μασαδονία και την Θράκη Βουλγαρικά. Αν αυτοί είναι άδελφοί μας, δεν έβρω τότε ποιοι είναι οι έχθροί μας.

σοσιαλιστική εκφραση

11ο Φεστιβάλ νεολαίας φοιτητών στην Κούβα

Κυριακή 23 του Ιούλη τα χαράματα αναχώρησαν για την Κούβα 80 νέοι και νέες Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, οι οποίοι θα εκπροσωπήσουν την προοδευτική νεολαία της Κύπρου στο 11ον Παγκόσμιο Φεστιβάλ νεολαίας και φοιτητών που θα γίνει στη Αβάνα από τις 28 του Ιούλη μέχρι τις 5 του Αυγούστου.

Στην αντιπροσωπεία συμμετέχουν η Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ, ΕΔ—ΟΝ, ΝΕΔΗΚ, ΠΟΦΝΕ και Εργατική νεολαία ΠΕΟ. Σαν επίσημος προσκεκλημένος πάει στη Κούβα και ο υπουργός Παιδείας Δρ. Χρ. Σοφριανός.

Την σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ εκπροσωπούν 16 μέλη της οργάνωσης με επικεφαλής το Γ.Γ. συν. Μάριο Τεμπριώτη.

Η πολιτική αντιπροσωπεία της ΕΔΕΝ είναι εντεταλμένης και η ομάδα της Λαϊκής σκηνής της ΕΔΕΝ πενταμελής.

Η Λαϊκή σκηνή θα παρουσιάσει το χορόδραμα «Η πόλη του Λαού για Λευτεριά». Το έργο είναι βασισμένο πάνω στον αγώνα του Λαού της Κύπρου για Λευτεριά και σοσιαλισμό.

Το Μάρτιο του 77 δημιουργήθηκε στην Κύπρο η ΕΠΕ (Εθνική Προπαρασκευαστική Επιτροπή) στην οποία συμμετείχαν οι οργανώσεις νεολαίας Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ, ΕΔ—ΟΝ, ΝΕΔΗΚ, ΠΟΦΝΕ και Εργατική νεολαία ΠΕΟ.

Η ΕΠΕ οργάνωσε εκδηλώσεις σε όλες τις πόλεις της Κύπρου και ανέλαβε τη σημασία του φεστιβάλ. Οργάνωσε επίσης πικετοφορίες αλληλε-

γύης με λαούς που αγωνίζονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ρατσισμό, και φασισμό.

Σε ανακοινώσεις της που εξέδωσε όλη αυτή τη περίοδο η ΕΠΕ έλεγε: «Τα παγκόσμια φεστιβάλ Νεολαίας και Φοιτητών είναι γέννημα της επιθυμίας της δημοκρατικής νεολαίας και των φοιτητών όλου του κόσμου για ειρήνη, φιλία και κοινωνική πρόοδο. Η παράδοση των Παγκόσμιων Φεστιβάλ αρχίζει το 1947. Από τότε έγιναν δεκα παγκόσμια φεστιβάλ που μετατράπηκαν σε θεσμό, εμπλουτίζονται συνέχεια σε περιεχόμενο και κινητοποιούν τους πιο πλατείες μάζες νεολαίας».

Το Φεστιβάλ θα γίνει κάτω από το σύνθημα «Για αντιιμπεριαλιστική αλληλεγγύη, ειρήνη, φιλία». Για την προετοιμασία του λειτουργούν από τις αρχές του 1975 Διεθνής προπαρασκευαστική επιτροπή. Αυτή απαρτίζεται από 15 διεθνείς και περιφερειακές οργανώσεις νεολαίας και φοιτητών όπως επίσης και από 80 οργανώσεις περίπου και εθνικές προπαρασκευαστικές επιτροπές από 69 χώρες.

Οι διάφορες μέρες του φεστιβάλ θα αφιερωθούν

στον αγώνα των λαών, της νεολαίας και των φοιτητών ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ρατσισμό, και φασισμό. Στον αγώνα για τα βασικά δικαιώματα της νεολαίας και φοιτητών, ειδικά των νέων γυναικών και των παιδιών. Στους λαούς και τη νέα γενιά που ζουν και εργάζονται και οικοδομούν το σοσιαλισμό στη Κούβα.

Έχουν οργανωθεί επίσης συναντήσεις, σεμινάρια, διασκέψεις, ελεύθερα βήματα, συμπόσια, συζητήσεις, διάφορες συναθροίσεις, στραγγιγές τράπεζες, συγκηρώσεις, κέντρα αλληλεγγύης κλπ. μέσων των οποίων οι χιλιάδες των αντιπροσώπων από όλο τον κόσμο θα μπορούν να εκφράσουν κι ανταλλάξουν ιδέες και απόψεις σ' ένα ελεύθερο, ανοικτό και δημοκρατικό πνεύμα.

Κατά την διάρκεια του φεστιβάλ θα οργανωθούν επίσης καλλιτεχνικές πολιτιστικές και άλλες ψυχαγωγικές εκδηλώσεις.

Το 11ον Παγκόσμιο φεστιβάλ νεολαίας και φοιτητών έχει ιδιαίτερη σημασία για την κυπριακή νεολαία γιατί οργανώνεται μέσα στις κρίσιμες συνθήκες που περνά η Κύπρος μετά το φασιστικό πραξικόπημα και την Τουρκική εισβολή. Είναι μια σπουδαία ευκαιρία να ενημερώσουμε χιλιάδες νέους και νέες και τις οργανώσεις τους για τον αγώνα μας και να ενημερωθούμε για τα δικά τους προβλήματα.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ δίνει ιδιαίτερη σημασία στις επαφές που θα έχει με τους συντρόφους από την Τουρκία, γιατί η κατάσταση που επικρατεί αυτή τη στιγμή στη χώρα τους έχει ιδιαίτερη σημασία για μας.

Στην δημοσιογραφική διάσκεψη που έκαμε η εθνική Προπαρασκευαστική Επι-

τροπή της ΕΠΕ, ο πρόεδρος της ΕΠΕ δήλωσε ότι ο κανονισμός τους οποίους εφαρμόζουν οι ελλαδίτες αξιωματικοί (20 - 1, 20 - 2, κλπ) γράφτηκαν επί δικτατορίας και το φασιστικό πνεύμα και η φανατική αντικομμουνιστική τους προπαγάνδα έρχονται σε μεγάλη αντίθεση ακόμα και με το σύνταγμα της Κύπρου.

Οι πολιτικές καταστάσεις στην Κύπρο έφθασαν σ' ένα σημείο όπου η καθαρή όχι μόνο στο κράτος μα και στο στρατό είναι αναγκαία και απαραίτητη. Μαζί με την καθαρότητα θα πρέπει να γίνει ανασυνγκρότηση της εθνοφρουράς και ταφτόχρονα να τεθεί η εθνοφρουρά και οι άλλες δυνάμεις ασφαλείας κάτω από δημοκρατικό έλεγχο.

Κάτω από τις σημερινές συνθήκες που βρίσκεται ο τόπος μας πρέπει κάθε πολίτης (άντρας, γυναίκα) ν' ανήκει σύμφωνα με τις πιο πάνω προϋποθέσεις στο στρατό, όπου ο στρατός θα έχει τώρα μια εντελώς διαφορετική μορφή από αυτή που είχε μέχρι σήμερα, με την διοίκηση δηλ. από χουντικά στοιχεία. Θα γίνει ένας πραγματικά δημοκρατικός στρατός όπου όλοι οι πολίτες θα είναι ίσοι και πανέτοιμοι για ένα απελευθερωτικό αγώνα.

Το πρόβλημα είναι μεγάλο και σοβαρό και χρειάζεται προώθηση από τις μαζικές οργανώσεις και τα κόμματα.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ

στον αγώνα των λαών, της νεολαίας και των φοιτητών ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ρατσισμό, και φασισμό. Στον αγώνα της νεολαίας και των φοιτητών στις καταπιεστικές χώρες. Στον αγώνα για τα βασικά δικαιώματα της νεολαίας και φοιτητών, ειδικά των νέων γυναικών και των παιδιών. Στους λαούς και τη νέα γενιά που ζουν και εργάζονται και οικοδομούν το σοσιαλισμό στη Κούβα.

Έχουν οργανωθεί επίσης συναντήσεις, σεμινάρια, διασκέψεις, ελεύθερα βήματα, συμπόσια, συζητήσεις, διάφορες συναθροίσεις, στραγγιγές τράπεζες, συγκηρώσεις, κέντρα αλληλεγγύης κλπ. μέσων των οποίων οι χιλιάδες των αντιπροσώπων από όλο τον κόσμο θα μπορούν να εκφράσουν κι ανταλλάξουν ιδέες και απόψεις σ' ένα ελεύθερο, ανοικτό και δημοκρατικό πνεύμα.

Κατά την διάρκεια του φεστιβάλ θα οργανωθούν επίσης καλλιτεχνικές πολιτιστικές και άλλες ψυχαγωγικές εκδηλώσεις.

Το 11ον Παγκόσμιο φεστιβάλ νεολαίας και φοιτητών έχει ιδιαίτερη σημασία για την κυπριακή νεολαία γιατί οργανώνεται μέσα στις κρίσιμες συνθήκες που περνά η Κύπρος μετά το φασιστικό πραξικόπημα και την Τουρκική εισβολή. Είναι μια σπουδαία ευκαιρία να ενημερώσουμε χιλιάδες νέους και νέες και τις οργανώσεις τους για τον αγώνα μας και να ενημερωθούμε για τα δικά τους προβλήματα.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ δίνει ιδιαίτερη σημασία στις επαφές που θα έχει με τους συντρόφους από την Τουρκία, γιατί η κατάσταση που επικρατεί αυτή τη στιγμή στη χώρα τους έχει ιδιαίτερη σημασία για μας.

Στην δημοσιογραφική διάσκεψη που έκαμε η εθνική Προπαρασκευαστική Επι-

τροπή της ΕΠΕ, ο πρόεδρος της ΕΠΕ δήλωσε ότι ο κανονισμός τους οποίους εφαρμόζουν οι ελλαδίτες αξιωματικοί (20 - 1, 20 - 2, κλπ) γράφτηκαν επί δικτατορίας και το φασιστικό πνεύμα και η φανατική αντικομμουνιστική τους προπαγάνδα έρχονται σε μεγάλη αντίθεση ακόμα και με το σύνταγμα της Κύπρου.

Οι πολιτικές καταστάσεις στην Κύπρο έφθασαν σ' ένα σημείο όπου η καθαρή όχι μόνο στο κράτος μα και στο στρατό είναι αναγκαία και απαραίτητη. Μαζί με την καθαρότητα θα πρέπει να γίνει ανασυνγκρότηση της εθνοφρουράς και ταφτόχρονα να τεθεί η εθνοφρουρά και οι άλλες δυνάμεις ασφαλείας κάτω από δημοκρατικό έλεγχο.

Κάτω από τις σημερινές συνθήκες που βρίσκεται ο τόπος μας πρέπει κάθε πολίτης (άντρας, γυναίκα) ν' ανήκει σύμφωνα με τις πιο πάνω προϋποθέσεις στο στρατό, όπου ο στρατός θα έχει τώρα μια εντελώς διαφορετική μορφή από αυτή που είχε μέχρι σήμερα, με την διοίκηση δηλ. από χουντικά στοιχεία. Θα γίνει ένας πραγματικά δημοκρατικός στρατός όπου όλοι οι πολίτες θα είναι ίσοι και πανέτοιμοι για ένα απελευθερωτικό αγώνα.

Το πρόβλημα είναι μεγάλο και σοβαρό και χρειάζεται προώθηση από τις μαζικές οργανώσεις και τα κόμματα.

τροπή πριν αναχωρήσει η αντιπροσωπεία για την Κούβα ο γραμματέας της επιτροπής είπε μεταξύ άλλων.

«Η συμμετοχή στο 11ο Φεστιβάλ της κοινής αντιπροσωπείας θα υψώσει ακόμα περισσότερο το κύρος της Κύπρου, της πόλης της νεολαίας μας για ένα καλύτερο και ευτυχισμένο μέλλον».

Το δεύτερο που δίνει ιδιαίτερη σημασία στη σύνθεση της κυπριακής αντι-

κοκυπρίων νέων. Είναι κι αυτή μια μεγάλη επιτυχία του αγώνα της νεολαίας μας για τη προσέγγιση και συνεργασία της Ελληνοκυπριακής και Τουρκοκυπριακής νεολαίας στον κοινό αγώνα ενάντια στους εχθρούς της Κύπρου, για τη λύση των ιδίων κοινωνικών προβλημάτων, την ενδυνάμωση της διεθνούς αντιιμπεριαλιστικής αλληλεγγύης».

προσωπείας στο 11ο Φεστιβάλ είναι η συμμετοχή σ' αυτή για πρώτη φορά Τουρ-

Ο εκπρόσωπος της ΕΠΕ ευχαρίστησε στην συνέχεια την προεβία της Κούβας για την ειλικρινή συνεργασία της και για τη βοήθεια που μας πρόσφερε, ευχαρίστησε μετά την Οργάνωση της Δημοκρατικής νεολαίας της Λ. Δ. Βουλγαρίας για τη δωρεάν μεταφορά από τη Σόφια στην Αβάνα και τελειώνοντας εξέφρασε την ευγνωμοσύνη της Κυπριακής νεολαίας προς το φίλο Λαό τη νεολαία και την κυβέρνηση της Κούβας για τη φιλοξενία που θα μας προσφέρουν και τους ευχίθηκε κάθε επιτυχία.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ αντιπροσωπεύεται για πρώτη φορά στο Φεστιβάλ που φέτος έχει πάρει μια πλατιά μορφή και συμπεριλαμβάνει εκτός από τις Νεολαίες της Κ.Κ. και νεολαίες Σοσιαλιστικών και φιλελευθέρων κομμάτων. Οι εμπειρίες της αντιπροσωπείας από αυτή τη συμμετοχή και από τις διμερείς επαφές που έληξε να πετύχει θα αποτελέσουν σημαντικό στοιχείο για την οργάνωση. Η Σοσιαλιστική Έκφραση ελπίζει να δώσει λεπτομερή αναφορά σχετικά με το Φεστιβάλ αμέσως μετά την επιστροφή των συντρόφων από την Κούβα.

Συζήτηση

ΑΠΟΨΕΙΣ για το ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

Σύντροφοι,

Το άρθρο της περασμένης σας έκδοσης θίγει ένα καίριο ζήτημα που πρέπει να απασχολεί πάντα το λαϊκό κίνημα. Η απελευθέρωση της γυναίκας όπως αποκαλείται. Σε πολλά σημεία και φυσικά στην όλη ιδέα του άρθρου θα συμφωνήσω. Νομίζω όμως ότι πρέπει να διευκρινιστούν ορισμένα σημεία πολύ σημαντικά που θα μας βοηθήσουν στο να τοποθετήσουμε σωστά το ζήτημα για να μπορέσουμε να βρούμε τις σωστές λύσεις και φυσικά να μεθοδεύσουμε την πάλη για αυτές τις λύσεις.

Για μένα η βάση του ζητήματος είναι μία. Η γυναίκα έχει κρατηθεί από το σύστημα και εξακολουθεί να είναι σε πολύ χαμηλότερο επίπεδο από τον άντρα στην παραγωγή. Η οικονομία του κάθε τόπου και αυτό είναι ιδιαίτερα έντονο στη δική μας χώρα προγραμματίζεται, κατευθύνεται και γενικά ελέγχεται από άντρες και η συμμετοχή της γυναίκας περιορίζεται στα πιο χαμηλά σκαλοπάτια της παραγωγής. Αυτό φυσικά δεν είναι αποτέλεσμα αδυναμίας της γυναίκας να ανταποκριθεί σε ψηλά καθήκοντα. Είναι όμως ο κύριος μοχλός της καταπίεσης της εργαζόμενης γυναίκας και στη δουλειά και

στο σπίτι. Εδώ είναι ο πρώτος στόχος για ένα λαϊκό κίνημα. Να εξισωθεί η γυναίκα στη παραγωγή με τον άντρα. Όχι μόνο στο χαμηλό σκαλοπάτι της παραγωγής σαν εργάτρια σε εργοστάσιο πλαι σε άντρες συναδέλφους αλλά και πιο ψηλά στη κατεύθυνση και τον έλεγχο της οικονομίας. Όταν η γυναίκα εξισωθεί στη παραγωγή τότε μπορεί να διεκδικήσει όλα τα άλλα δικαιώματα που της στερούν όχι φυσικά από τους άνδρες αλλά από ένα σύστημα που από τη φύση του καταπιέζει και άντρες και γυναίκες εργαζόμενους.

Πέρα πέρα υπάρχει το σημαντικό θέμα της μεθόδευσης του αγώνα της γυναίκας μέσα στα γενικότερα πλαίσια του αγώνα των καταπιεζομένων για κοινωνική λευτεριά αφού όπως πολύ σωστά το άρθρο της προηγούμενης έκδοσης ξεκαθαρίζει ότι η εξίσωση της γυναίκας στη κοινωνία περνά μόνο από τη σωστή και πλήρη κοινωνική απελευθέρωση και μέσα σε μία σοσιαλιστική κοινωνία.

Συμφωνώ αλλά θέλω να τονίσω ιδιαίτερα πως η στρατεύση της γυναίκας μπορεί να γίνει μόνο κάτω από την καθοδήγηση και τον συντονισμό του κόμματος της εργατικής τάξης, της επαναστατικής πρωτοπορίας σε μία από τις μαζικοπολιτικές οργανώσεις που χρη-

σιμοποιεί το κόμμα σαν μοχλούς στη πάλη του.

Η άποψη για ένα ανεξάρτητο γυναικείο κίνημα είναι κατά τη γνώμη μου λανθασμένη τακτική που θα οδηγήσει σε επικίνδυνο ξεσπάτισμα του κινήματος. Αυτό γιατί είναι φανερό πως δεν υπάρχει αυτό που λέμε γυναικείο κίνημα αφού το ζήτημα της γυναίκας είναι μία άποψη του κινήματος για κοινωνική λευτεριά. Είναι ένα μέρος αναπόσπαστο του κινήματος και ενδιαφέρει άνδρες και γυναίκες εργαζόμενους.

Αφού λοιπόν ο αγώνας είναι ένας η δημιουργία ενός «ανεξάρτητου γυναικείου κινήματος» είναι έξω από τη φύση του ίδιου του προβλήματος και οδηγεί σε επικίνδυνους πειραματισμούς με σοβαρές παρεκκλίσεις σε ακραίες και αρνητικές στάσεις που στο τέλος μόνο κακό φέρνουν.

Η ιστορία εξάλλου μας δείχνει καθαρά ότι κανένα από αυτά που αποκαλούνται ανεξάρτητα γυναικεία κινήματα δεν έχει τις σωστές βάσεις ούτε μπορεί να προσφέρει οτιδήποτε ήτε στη γυναίκα ήτε γενικά στο Λαϊκό κίνημα.

Αυτά προς το παρόν.

Σύντροφικά
Γλαύκος Χριστοφίδης

Το βαθμολογικό σύστημα οπλο στα χέρια της αντιδράσης

Στην Κύπρο σήμερα, όπως και σε πολλές άλλες χώρες, δυτικές και ανατολικές, η αξιολόγηση του σπουδαστή συνοψίζεται σε ένα βαθμό που μπαίνει για τις διάφορες εξετάσεις που δίνει ο σπουδαστής. Από την πείρα μας στο σχολείο συμπαίρνουμε ότι το βαθμολογικό σύστημα είναι τελείως αντιδραστικό γιατί από τη μία αποτυγχάνει στο να εκφράσει τις γνώσεις και την κρίση του σπουδαστή και από την άλλη δημιουργεί τάξεις μέσα στους ίδιους τους σπουδαστές: η «αριστοκρατία» με όλα τα επακόλουθα και οι κακοί, οι παραμελημένοι.

Η σωστή αξιολόγηση του σπουδαστή είναι κάτι που ενδιαφέρει πάντοτε τους προοδευτικούς ανθρώπους και πολλοί καθηγητές δοκίμασαν να ξεφύγουν από τον σημερινό αντιδραστικό τρόπο διδασκαλίας και αξιολόγησης, χωρίς όμως ικανοποιητικά αποτελέσματα. Οι προσπάθειες τους είναι από τη μία μεμονωμένες και από την άλλη το εκπαιδευτικό σύστημα σαν σύνολο που από τη φύση της ίδιας της αστικής κοινω-

νίας που το δημιουργήσε έχει μια αντιδραστική μορφή. Εκείνο που χρειάζεται είναι μια ριζική αλλαγή του σημερινού αντιδραστικού εκπαιδευτικού συστήματος, που θάνατο η συνέχεια και το αποτέλεσμα μιας ριζικής κοινωνικής αλλαγής.

Τώρα ποιά είναι το σύστημα, η διαδικασία που θα ακολουθείται για τη σωστή αξιολόγηση του σπουδαστή, μία αξιολόγηση που θα προωθεί τον σπουδαστή, θα τον προβληματίζει και θα τον καλυτερεύει;

Το πιο σωστό, χωρίς αμφιβολία, είναι η εισαγωγή της συζήτησης μέσα στο ίδιο το μάθημα. Η εισαγωγή της συζήτησης και το πάριμο της πρωτοβουλίας από μέρους των σπουδαστών η διάλεξη απ' τον σπουδαστή, αφαιρώντας τα περιττά και αντιδραστικά μαθήματα, οι ερωτήσεις και η συζήτηση γύρω από το θέμα. Όλα αυτά είναι η βάση για ένα δημοκρατικό σχολείο και οι προϋποθέσεις για το ενδιαφέρον του σπουδαστή στα διάφορα θέματα. Με τον καθηγητή σαν καθοδηγητή και βοηθό, σ-

φαιρώντας του όλη αυτή την εξουσία που έχει και σπάζοντας αυτό τον πάγο που βρίσκεται ανάμεσα του και στους σπουδαστές, με τη σωστή κριτική, την καλόβουλη κριτική και βοήθεια. Αυτό σημαίνει πραγματικά ένα δημοκρατικό, ένα λαϊκό σχολείο.

Και η αξιολόγηση τώρα πώς θα γίνεται; Όσο πιο μακρύς είναι ο χρόνος της αξιολόγησης τόσο πιο σωστή θα είναι η αξιολόγηση, όσο πιο συχνή και ειλικρινής είναι η κριτική προς τον σπουδαστή τόσο πιο πολύ θα συντελέσει στη διαμόρφωση ενός πιο σωστού χαρακτήρα, ενός πιο τέλειου ανθρώπου, με τον προβληματισμό και την αυτοκριτική. Μια μακροχρόνια αξιολόγηση του σπουδαστή, χωρίς πλέον βαθμούς και κλίμακες, αλλά με την κριτική γίνεται η μοναδική αποτελεσματική αξιολόγηση που θα βοηθήσει και θα προωθήσει τον σπουδαστή σαν άνθρωπο και σαν επιστήμονα.

Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
φοιτητής

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΕΙ Ο ΛΑΟΣ

από την 1ην σελίδα

Φυσικά ο θάνατος του Μακάριου και η άνοδος του Κυπριανού στη προεδρία ανάβαλε για λίγο την αντικατάσταση της ήγερσίας της Μακαριακής δεξιάς και έσπρωξε τον κ. Τάσο Παπαδόπουλο πιο δεξιά γιατί το κενό εξουσίας δημιουργήθηκε πολύ άδοτομα για να είναι σε θέση ή δεξιά να το αναπληρώσει. Αυτό που βλέπουμε σήμερα είναι μία νέα υποτροπή του ίδιου προβλήματος.

Ένα μήνα αργότερα ή σ.ε. γράφοντας για τις προοπτικές του κινήματος μετά το θάνατο του Μακάριου ανέφερε:

«Η τύχη ενός μετώπου κάτω από την ήγερσία ενός δεξιού σχήματος θα είναι λοιπόν άβυσσος και προσαρτητική. Γιατί σε μία σύγκρουση με την άκρα δεξιά μία τέτοια ένωση θα ήταν ιδεολογικά και πολιτικά άφοπλισμένη, αφού δεν θα διέθετε ένα πολιτικό πρόγραμμα αρκετά προχωρημένο για να κινητοποιήσει και να εμπλέξει τις μάζες μέσα στην πολιτική διαδικασία».

Ακόμα:
«Αν μία οποιαδήποτε κυβέρνηση δεν στηριχθεί πάνω απ' όλα στις δυνάμεις του λαού για να δημιουργηθεί ένα ισχυρό μέτωπο αγώνα που θα είναι ικανό να αντιπαραταχθεί αποτελεσματικά στα στρατεύματα κατοχής, στην ιμπεριαλιστική επίθεση και στην οικονομική ολιγαρχία, αν επιτραπεί στην άρχουσα τάξη να καθορίζει από τη μία την πολιτική γραμμή και την οικονομική πολιτική μιας οποιασδήποτε κυβέρνησης, ενώ θα έχει από την άλλη τη δυνατότητα μέσω των πολιτικών της εκπροσώπων να αντιπολιτευτεί δημογυγικά σε όλα τα επίπεδα τότε υπάρχει ουσιαστικός κίνδυνος απογοήτευσης των μαζών και συνεπακόλουθης στραφής της προς τη μόνη υπαλλαχτική γραμμή που θα υπάρχει, τη γραμμή της δεξιάς, δηλ. τη γραμμή της ύποταξης».

(σ.ε. 9.9.1977)

Η σημασία του αντιπολιτευτικού ρόλου του ΔΗ.ΣΥ. φαινόταν ολοένα και πιο καθαρά όσο απομακρυνόμαστε από την ημέρα του θανάτου του Μακάριου:

«...η πρόσφατη ενέργεια του ΔΗ.ΣΥ. να προχωρήσει σε αποχώρηση από το Έθνικό συμβούλιο έχει τουλάχιστον την έννοια: Να προχωρήσει σε ανοιχτή πιά αντιπολίτευση με σκοπό την ύποσκαψη της κυβέρνησης και μαζί της να πλήξει το άριστο κίνημα».

(σ.ε. 24.3.1978).

Βλέπουμε λοιπόν πως τα σημερινά γεγονότα βρίσκονται μέσα στα πλαίσια της μακρόχρονης επίθεσης της δεξιάς για την κατάληψη της εξουσίας και της αδυναμίας της κυβέρνησης να την αντιμετωπίσει. Αν υπάρχει σήμερα κίνδυνος για τον κυπριακό λαό προέρχεται ακριβώς από αυτή τη μακρόχρονη, μπορεί κανείς να πει μόνιμη συνομωσία και όχι από την συνομωτική δράση μερικών μικροπραχτόρων.

Η αντιμετώπιση της δεξιάς μπορεί μόνο να γίνει με τη συνεπή, αποφασιστική δράση του λαού με βάση ένα ολοκληρωμένο, πολύπλευρο πρόγραμμα αγώνα ενάντια στη κατοχή και την εκμετάλλευση. Η δημιουργία μιας λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατική διοίκηση και λαϊκό έλεγχο θα αποτελέσει την μόνιμη έγγυση ενάντια σε κάθε απόπειρα εκτροπής. Παράλληλα η διαφύλαξη και επέκταση των δημοκρατικών διαδικασιών όπως και η λήψη των αναγκαίων οικονομικών μέτρων που να διασφαλίζουν μία κοινωνική δικαιοσύνη θα εξασφαλίζει την ενότητα του λαού. Αποσπασματική αντιμετώπιση του προβλήματος κάθε φορά που εντείνεται ή επίθεση της δεξιάς οδηγεί αναγκαστικά σε υποχώρηση και γίνεται τελικά όπλο στα χέρια της αντίδρασης.

Η πρόταση Ντενκτας

από την 1ην σελίδα

Ταυτόχρονα η πρόταση Ντενκτας είναι και συνδυασμένη με τις προσπάθειες των κυβερνήσεων Κάρτερ και Έτζεβιτ για την άρση του εμπάργκο. Για πολλούς και διάφορους λόγους το Κυπριακό έχει πάρει μία παραπλανητική και περφόρα σημασία σε σχέση με το θέμα αυτό. Η Κυβέρνηση της Αμερικής εκτός από το γεγονός πως επιδιώκει μία συγκεκριμένη λύση του Κυπριακού, θέλει, σε σχέση με τη συζήτηση στη Γερουσία του θέματος της στρατιωτικής βοήθειας που παρέχει στην Τουρκία, να παρουσιάσει σήμερα κάποια πρόοδο στην επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Ο Κάρτερ, σε ανακοίνωση του Λευκού Οίκου εξέφρασε ικανοποίηση για τις νέες τουρκοκυπριακές προτάσεις, που «επιδεικνύουν μία σπουδαία νέα προσφορά και ένα θετικό βήμα». Εκπρόσωπος του Στέιτ Ντηπάρτμεντ μάλιστα, μίλησε στον κόσμο να υιοθετήσει και να επεξηγήσει στον τύπο την πρόταση Ντενκτας.

Βλέπουμε την πρόταση Ντενκτας σαν μία προσπάθεια εσωτερικής αποσταθεροποίησης. Ειδικά σε μία περίοδο όπου η προσκολλημένη στη Δύση δεξιά αρχίζει να επιτίθεται ενάντια στην Κυβέρνηση και τις δυνάμεις που μέχρι τώρα την υποστηρίζουν.

Πολλές τέτοιες προτάσεις θα μας δοθούν από όργανα του ιμπεριαλισμού από τα ντόπια μέλη του. Δεν πρέπει να επιτραπεί στην Κυβέρνηση οποιαδήποτε ενέργεια που να δέχεται σχέδια του ιμπεριαλισμού. Πρέπει προπάντων να συνειδητοποιήσει η Κυβέρνηση και πως η απόρριψη τέτοιων προτάσεων δεν αποτελεί από μόνη της αγώνα.

ΑΚΤΙΒ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Κάθε δεύτερη Πέμπτη στις 6.00 το απόγευμα γίνεται το ακτίβ της Σοσ. Εκφρασης σε αίθουσα που παραχωρήθηκε από το «Λημέρι», Αγκιάλου 11, Λευκωσία.

Το επόμενο ακτίβ θα γίνει την Πέμπτη 10 Αυγούστου.

Καλούνται τα μέλη και φίλοι της ΕΛΕΝ να συμμετάσχουν.

ΜΕ ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΕΤΖΕΒΙΤ ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ Καταδικάζουν την Κατοχή ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

«Το τελευταίο κύμα διώξεων και δολοφονιών ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις εξυπηρετεί τις επιδιώξεις του διεθνούς ιμπεριαλισμού και της ντόπιας αντίδρασης που προσπαθεί να διατηρήσει την Τουρκία κάτω από τον πλήρη έλεγχο του». Αυτά αναφέρουν μεταξύ άλλων οι δημοκρατικές νεολαίες της Κύπρου σε επιστολή τους προς το πρωθυπουργό της Τουρκίας κ. Ετζεβίτ.

Το κείμενο της επιστολής είναι ως εξής:

«Εξοχώτατε,

Με αισθήματα ανησυχίας και αγανάκτησης η παγκόσμια προοδευτική νεολαία παρακολουθεί τις διώξεις και δολοφονίες Τούρκων πατριωτών.

Οι δημοκρατικές, πατριωτικές οργανώσεις νεολαίας της Κύπρου, ΕΔΟΝ, ΝΕΔΗΚ, ΕΔΕΝ, Ε.Ν. ΠΕΟ και ΠΟΦΝΕ διαμαρτύρονται έντονα για την συνέχιση της ισχύος και της εφαρμόγης αντιδημοκρατικών νόμων ενάντια στις δημοκρατικές μαζικές οργανώσεις και ιδιαίτερα ενάντια στο προοδευτικό κίνημα νεολαίας της Τουρκίας.

Το τελευταίο κύμα διώξεων και δολοφονιών ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις εξυπηρετεί τις επιδιώξεις του διεθνούς ιμπεριαλισμού και της ντόπιας αντίδρασης που προσπαθεί να διατηρήσει την Τουρκία κάτω από τον πλήρη έλεγχο του.

Η Κυπριακή δημοκρατική νεολαία απαιτεί τον τερματισμό της ισχύος των αντιδραστικών νόμων 141 και 142 γιατί αυτοί στρέφονται ενάντια στα συμφέροντα όχι μόνο της προοδευτικής νεολαίας της Τουρκίας αλλά ενάντια στο παγκόσμιο προοδευτικό κίνημα νεολαίας που αγωνίζεται για τη δημοκρατία, την ειρήνη και τη φιλία.

Ο σωβινισμός που χρησιμοποιείται παράλληλα με τη φασιστική βία από την αντίδραση στρέφεται ενάντια στις επιθυμίες και επιδιώξεις της δημοκρατικής νεολαίας της Τουρκίας που αγωνίζεται για δημοκρατία, φιλία και συνεργασία μεταξύ των λαών.

15 ΙΟΥΛΗ

Μιλώντας στη συγκέντρωση στο καμένο προεδρικό ο πρόεδρος της βουλής κ. Αλέκος Μιχαηλίδης ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Η προδοσία ανατράφηκε γιατί μερικοί νόμισαν πως η εξύβριση του αρχηγού του κράτους, η ανατίναξη των αστυνομικών σταθμών, οι δολοφονίες, δεν τους αφορούσαν, εφόσον οι ίδιοι δεν είχαν καμιά ανάμειξη και εφόσον μπορούσαν ήσυχα να χαίρονται την οικογένειά τους και τα αγαθά της ζωής».

Ερωτούμε τον κ. Μιχαηλίδη τι νόμιζε ο ίδιος εκείνη τη περίοδο, ποιά ήταν η δράση του;

Εκφράζουμε την, αμέριστη αλληλεγγύη μας προς το δημοκρατικό προοδευτικό κίνημα νεολαίας της Τουρκίας και απαιτούμε την λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών, τον τερματισμό των συλλήψεων, διώξεων και δολοφονιών των Τούρκων πατριωτών για

μεις της Τουρκοκυπριακής κοινότητας.

Με την ευκαιρία αυτή υπογραμμίζουμε ακόμη μια φορά την έντονη απαίτηση τόσο της ελληνο-κυπριακής όσο και της τουρκοκυπριακής δημοκρατικής πα-

τί πιστεύουμε ότι αυτό επιβάλλουν τα γνήσια συμφέροντα του τουρκικού λαού.

Πιστεύουμε πως η νόμιμη δράση της προοδευτικής οργάνωσης νεολαίας της Τουρκίας θα παίξει πιο αποφασιστικό ρόλο στον αγώνα που διεξάγει ο λαός της Τουρκίας για ειρήνη, δημοκρατία, εθνική ανεξαρτησία και κοινωνική πρόοδο.

Η Κυπριακή δημοκρατική, πατριωτική νεολαία απαιτεί την άμεση λήψη μέτρων για την πάταξη της φασιστικής τρομοκρατίας και τη διάλυση των φασιστικών οργανώσεων επιρροσθέντα και για τον λόγο ότι οι φασιστικές αυτές οργανώσεις επεκτείνουν τη δράση τους και στις κατεχόμενες από τα τουρκικά στρατεύματα περιοχές της Κύπρου ενάντια στις δημοκρατικές, προοδευτικές δυνά-

τριωτικές νεολαίας για άμεση αποχώρηση από την Κύπρο των Τουρκικών στρατευμάτων και των εποίκων, τον τερματισμό της κατοχής του 40% του Κυπριακού εδάφους, για αποχώρηση όλων των ξένων στρατευμάτων του νησιού μας.

Καλούμε την κυβέρνησή σας να υποβάλει νέες λογικές και διαπραγματευσιμες προτάσεις για λύση του Κυπριακού στη βάση των ψηφισμάτων του Ο.Η.Ε., προς το συμφέρον και των δυο κοινοτήτων της Κύπρου.

Σας καλούμε επίσης να δεχθείτε την πρόταση για σύγκληση διεθνούς διάσκεψης στα πλαίσια του ΟΗΕ για τη διασφάλιση και κατοχύρωση της κυριαρχίας, εδαφικής ακεραιότητας και της αδέσμευτης πολιτικής της Κυπριακής Δημοκρατίας.»

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

Τέσσερα χρόνια πέρασαν από το διαχωρισμό των ελληνικοκυπρίων και τουρκοκυπρίων. Αυτά τα χρόνια οι Τουρκοκύπριοι έχουν ήδη συνειδητοποιήσει ότι ξεγελάστηκαν από τις υποσχέσεις της ντόπιας οικονομικής ολιγαρχίας και ότι είναι αυτοί θύματα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και του τούρκικου σωβινισμού.

Βαθεία οικονομική κρίση μαστίζει τα κατεχόμενα όλη αυτή τη περίοδο. Το βιοτικό επίπεδο του λαού χειροτερεύει καθημερινά.

Η Τουρκοκυπριακή συντεχνία «Τούρκ-Σέν» σε μήνυμά της με την ευκαιρία της εισβολής γράφει μεταξύ άλλων: «Μιά ευτυχισμένη μειονότητα προσθέτει εκατομμύρια στα εκατομμύρια, ενώ ο λαός με χαμηλές αποδοχές και πιεζόμενος από την αύξηση των τιμών, την κερδοσκοπία, την μαύρη αγορά, κ.λ.π. έχει φτάσει στο χείλος της κοινωνικής εξέγερσης».

Τη 21 του Ιουλίου 78 συμφωνία με πληροφορίες σε πολλές τουρκοκρατούμενες περιοχές με επίκεντρο το κατεχόμενο κομμάτι της Λευκωσίας βρέθηκαν γραμμένα σε τοίχους συνθήματα όπως «Εξω τα τουρκικά στρατεύματα», «να φύγουν οι έποικοι από την πατρίδα-μας» «Η Κύπρος ανήκει στους κατοίκους της».

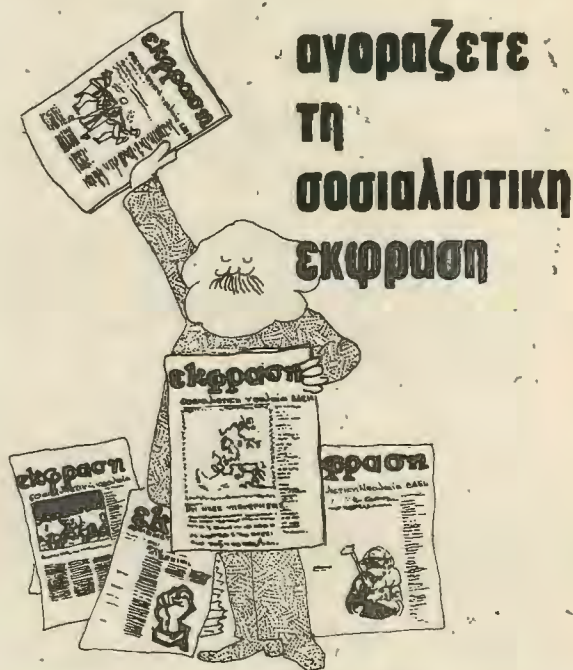
Η εμφάνισή και μόνο των συνθημάτων, προκάλεσε σοβαρές ανησυχίες στο καθεστώς του Ντεκτάς και τη διοίκηση

των κατοχικών στρατευμάτων. Τραμπούκοι του κόμματος του Ντεκτάς, συνέλαβαν, ανάκριναν και κακοποίησαν βάνουσα δεκάδες τουρκοκυπρίους.

Για μία ακόμη φορά γίνεται φανερό ότι ο αγώνας του κυπριακού λαού δεν είναι αγώνας μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων αλλά ο κοινός αγώνας των εργαζομένων ενάντια στον ιμπεριαλισμό και την εκμετάλλευση.

Απολογούμαστε στους αναγνώστες για τα τυχόν λάθη που υπάρχουν στα κείμενα. Αυτό οφείλεται στο ότι η σημερινή έκδοση τυπώθηκε με φωτοσυνθετική μηχανή. Θα θέλαμε επίσης να προσθε-
σουμε πως η Σοσ.Εκφραση είναι η πρώτη εφημερίδα στην Κύπρο που τυπώνεται με αυτό τον τρόπο.

Σοσ. Εκφραση

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Έξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.

Οι επιταγές στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατίθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.